

OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU ZIELENI
DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA
BUDOWA BUDYNKU PRZEDSZKOLA MIEJSKIEGO NR 9
PRZY UL. MONIUSZKI 9 W PRUSZKOWIE
NA DZIAŁCE NR EWID. 486 OBRĘB 0019

SPIIS TREŚCI

- 1. Wstęp**
 - 1.1. Przedmiot i zakres opracowania.
 - 1.2. Podstawa opracowania.
 - 1.3. Źródła.
- 2. Projekt zieleni.**
 - 2.1. Podstawowe uwarunkowania projektu.
 - 2.1.1. Uwarunkowania wynikające z infrastruktury.
 - 2.1.2. Uwarunkowania przyrodnicze.
 - 2.2. Charakterystyka kompozycji.
 - 2.3. Charakterystyka doboru gatunkowego.
- 3. Projektowana zielen.**
 - 3.1. Zestawienie gatunkowe i ilościowe roślin projektowanych.
 - 3.2. Zestawienie roślin w ujęciu całościowym.
 - 3.3. Bilans powierzchni zieleni.
 - 3.4. Zalecenia wykonawcze.
 - 3.4.1. Zasady ogólne.
 - 3.4.2. Prace przygotowawcze.
 - 3.4.3. Sadzenie roślin.
 - 3.4.4. Zakładanie trawników.
 - 3.4.5. Zalecenia pielęgnacyjne powykonawcze.
 - 3.5. Zalecenia pielęgnacyjne w latach następnych:
 - 3.5.1. Pielęgnacja roślin.
 - 3.5.2. Pielęgnacja trawników.
 - 3.5.3. Zwalczanie chorób i szkodników.
- 4. Uwagi końcowe**
- 5. Część graficzna**

Rys. 1 Projekt zieleni.

1. Wstęp.

1.1. Przedmiot i zakres opracowania.

Teren jest położony między ulicami : Moniuszki , Obrońców Pokoju i Przemysławą i oznaczony w MPZP jako 40UO i jest urządzony jako teren przedszkola z dwukondygnacyjnym budynkiem przeznaczonym do wyburzenia (jako nie odpowiadając obowiązującym standardom). Działka bezpośrednio graniczy od południowego wschodu z zabudową mieszkaniową, niską. Tereny za pasami drogowymi ulic otaczających działkę od północnego wschodu , południowego wschodu i od północnego zachodu – także są przeznaczone na zabudowę mieszkaniową , niską. Na terenie rosną pojedyncze drzewa oraz krzewy i żywopłoty.

W zakresie opracowania mieszczą się : projekt wykonawczy zieleni, uwagi wykonawcze dotyczące prac ogrodniczych i zalecenia pielęgnacyjne w latach następnych, specyfikacja techniczna zieleni.

1.2. Podstawa opracowania.

Formalnymi podstawami opracowania są:

- Projekt zagospodarowania terenu autorstwa Pracowni Projektowej „Inwestprojekt Świętokrzyski” Kielce, ul. Targowa 18.
- Inwentaryzacja drzewostanu istniejącego wraz z gospodarką wykonana przez mgr inż. arch. krajobrazu Agatę Czarnecką w kwietniu 2021 r.

1.3. Źródła.

Zdjęcia i opisy roślin pochodzą z <http://www.zszp.pl>, <http://www.pinus.net.pl/>

2. Projekt zieleni.

2.1. Podstawowe uwarunkowania projektu.

2.1.1. Uwarunkowania wynikające z infrastruktury.

Swobodne projektowanie terenu ograniczone jest przez projektowaną zabudowę terenu i jego uzbrojenie.

Uwarunkowania dla poszczególnych nasadzeń obejmują normatywne odległości sadzenia roślin od ścian budynków, ogrodzeń, od słupów sieci oświetleniowej, itp., od wewnętrznych ciągów komunikacyjnych, linii przewodów gazowych, kanałów sieci ciepłowniczej, linii instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych, linii przewodów elektrycznych, telefonicznych podziemnych i napowietrznych

2.1.2. Uwarunkowania przyrodnicze.

Dobór gatunkowy roślin determinują warunki przyrodnicze terenu (klimatyczne, glebowe, wodne, zanieczyszczenie powietrza) typowe dla miast.

2.2. Charakterystyka kompozycji.

Kompozycja istniejącej zieleni determinuje projektowanie nasadzeń do naturalnych form roślinności w swobodnych układach dopasowanych do opracowanego projektu zagospodarowania terenu.

2.3. Charakterystyka doboru gatunkowego.

W doborze gatunków i odmian roślin uwzględnione zostały:

- wytrzymałość na suszę i mrozoodporność,

- walory estetyczne zapewniające całoroczny efekt ozdobny zieleni dzięki wprowadzeniu roślin zimozielonych, efektownemu pokrowi.
- stosunkowo małe wymagania glebowe,
- odporność na zanieczyszczenie powietrza i inne uciążliwości warunków miejskich,
- stosunkowo niskie nakłady na pielęgnację,
- dostępność proponowanych gatunków roślin w handlu szkółkarskim i ogrodniczym.

3. Projektowana zielen.

3.1. Zestawienie gatunkowe i ilościowe roślin projektowanych.

Nr	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Rozstawa	Obwód pnia na wys.100 cm (cm)	Ilość szt.
Drzewa					
1	Głóg dwuszyjkowy pośredni "Paul's Scarlet"	Crataegus media "Paul's Scarlet"	co 350-400	14	2
2	Świerk serbski	Picea omonika	min. 200 cm	100-120/C12	5
3	Klon czerwony "Scanlon"	Acer rubrum "Scanlon"	350 cm	14	4
4	Robinia akacjowa "Umbraculifera"	Robinia pseudoacacia 'Umbraculifera'	co 350	14	4
5	Surmia bigoniowa "Nana"	Catalpa bignonioides 'Nana'	co 400-500	80-100	5
6	Grab pospolity "Frans Fontaine"	Carpinus betulus "Frans Fontaine"	co 250 cm	12	3
		Suma			23
Krzewy					
			Rozstawa	Wys.(cm) /Pojemnik	Ilość szt.
1	Tawuła japońska "Goldflame"	Spirea japonica "Goldflame"	50x50	40-60/C3	20
2	Pięciornik krzewiasty "Annette"	Potentilla frutcosa "Annette"	80x80	30-40/C2	15
3	Forsycja pośrednia Minigold "Flojor"	Forsythia x Intermedia Minigold	co 150	30-40/C5	3
4	Lilak pospolity "Michel Buchner"	Syringa vulgaris "Michel Buchner"	co 120	80-90/C5	4
5	Jaśminowiec wonny	Philadelphus coronaris	co 150	40-60/C2	3
6	Krzewuszką cudowną "Bristol Ruby"	Weigela "Bristol Ruby"	co 80	30-40/C2	10
7	Pęcherznica kalinolistna "Lady in Red"	Physocarpus opulifolius "Lady in Red"	2 na m2	60-80/C2	7
		Suma			62

3.2. Zestawienie projektowanych roślin w ujęciu całościowym.

LP	RODZAJ ROŚLINY	ILOŚĆ SZTUK
1	drzewa	23
2	krzewy	62

3.3. Bilans powierzchni zieleni.

LP	RODZAJ ZAGOSPODAROWANIA	POWIERZCHNIA (m ²)
1.	Trawniki	1326,3
2.	Rabaty	152,7

3.4. Zalecenia wykonawcze:

3.4.1. Zasady ogólne.

Wygląd i stan zdrowotny roślin.

Materiał roślinny musi spełniać odpowiednie normy i parametry określone w tabelach. W odniesieniu do roślin drzewiastych stosowanych w terenach zieleni obowiązują obecnie normy dotyczące następujących materiałów szkółkarskich: ozdobnych drzew i krzewów liściastych – PN-87/R-67023

W odniesieniu do roślin ozdobnych (w tym bylin) stosowanych w terenach zieleni obowiązują obecnie normy dotyczące następujących materiałów szkółkarskich: cebule, bulwy, kłącza i korzenie bulwiaste roślin ozdobnych – PN-92/R-67030 sadzonki roślin ozdobnych – PN-R-67031:1996

Wszystkie rośliny powinny być zdrowe, wolne od szkodników i chorób, zgodne w wyglądzie z odmianą, w dobrej kondycji, z prawidłowo rozwiniętym systemem korzeniowym, odpowiednim dla wielkości i gatunku.

Podczas zakupu należy wybierać rośliny rosnące w kontenerach przynajmniej przez jeden, pełny sezon wegetacyjny.

Wielkość sadzonek drzew – obwód pnia min. 14 cm na wys. 1 m;

Rośliny powinny charakteryzować się następującymi cechami:

- prosty przewodnik (w przypadku drzew) i równomiernie rozłożone pędy boczne,
- dobrze wykształcony pąk szczytowy i przyrosty z ostatniego roku,
- dobrze zabliźnione rany po cięciach,
- równomiernie rozłożony system korzeniowy,
- przerośnięta bryła korzeniowa.

Transport i przechowywanie roślin.

Szczególną uwagę należy zwrócić na warunki transportu - zabezpieczenie systemu korzeniowego i pędów przed uszkodzeniami. Podczas transportu i w okresie poprzedzającym sadzenie rośliny muszą być zabezpieczone przed przesuszeniem, przemarznięciem, przegrzaniem, uszkodzeniami mechanicznymi i wodą stagnującą w obrębie systemu korzeniowego.

Należy zadbać o odpowiednie podlewanie roślin w tym okresie.

Czas pomiędzy przywiezieniem, a sadzeniem roślin powinien być skrócony do minimum. W przypadku konieczności składowania roślin konieczne jest ich ustawienie w cieniu i kilkukrotne zraszanie w ciągu upalnych dni.

3.4.2. Prace przygotowawcze.

Prace przygotowawcze w terenie obejmują:

- uprzątnięcie korzeni, śmieci, kamieni, itp.
- odchwaszczenie, modelowanie terenu,
- przekopanie gleby glebogryzarką do głębokości minimum 20 cm,
- usunięcie zbędnej roślinności i starej darni,
- rozplantowanie warstwy urodzajnej ziemi.

W miejscach projektowanego trawnika dla zapewnienia jego właściwego wzrostu i rozwoju roślin niezbędne jest wzbogacenie podłoża ziemią ogrodniczą w warstwie 5 cm pod trawnik.

W przeliczeniu na całą powierzchnię nowo zakładanego trawnika na gruncie potrzeba: +/- 66 m³ urodzajnej ziemi ogrodniczej.

3.4.3. Sadzenie roślin.

W przypadku roślin pojemnikowanych sadzenie dopuszczalne jest przez cały sezon (od wiosny do jesieni) z wyjątkiem dni mroźnych i upalnych.

Tuż przed sadzeniem pojemniki z roślinami warto zanurzyć w wodzie na ok. 10 minut, aby podłoże dobrze nasiąkło.

Należy pamiętać, aby korzenie roślin nie zostały przesuszone przez ich wystawianie na działanie słońca, wiatru, mrozu.

Rośliny sadi się na taką samą wysokość, na jakiej rosły w szkółce, pionowo, a korzenie sadzonej rośliny nie mogą być pozawijane na boki lub do góry.

Złamane i uszkodzone korzenie należy uciąć.

Dołek wykopany pod roślinę powinien być ok. 30% większy (głębszy i szerszy) niż była korzeniowa.

Rośliny projektowane należy sadzić w doły zaprawione ziemią ogrodniczą.

Wykopaną ziemię można rozplantować w terenie.

Pod jedno drzewa zakłada się 0,1 m³, pod jeden krzew potrzeba ok. 0,07 m³ podłoża.

Zestawienie ziemi ogrodniczej potrzebnej do zaprawienia dołków:

drzewa 23 szt. x 0,1 m³ = 2,3 m³

krzewy 62 szt. x 0,07 m³ = +/- 4,5 m³

Co razem daje: 6,8 m³ ziemi ogrodniczej.

Świeżo posadzona roślina powinna być obficie podlana, tak, aby woda wyparła powietrze z przestworów między-glebowych i aby bryła korzeniowa „zlała się” z podłożem.

3.4.4. Zakładanie trawników.

Projektowane trawniki będą miały charakter murawy parkowej.

Termin zakładania najlepiej zaplanować wiosną od 15 kwietnia do 15 maja lub późnym latem – przełom sierpnia i września. Urodzajną ziemię pod trawnik należy rozplantować, wyrównać i zagęścić wałem.

Poleca się mieszankę traw gazonowych „PARK” produkcji PLANTA, przeznaczonych na tereny rekreacyjne i parkowe o dużym zacienieniu. Nie wymaga częstego koszenia i podlewania. Mieszanka składa się z niskich traw tworzących zwarty trawnik o intensywnym kolorze od wiosny do późnej jesieni. Wydajność mieszanki wynosi 2 kg/80 m².

Na projektowany obszar potrzeba ok. 33 kg mieszanki.

Siew należy wykonać krzyżowo, a następnie nasiona zagrabić i uwałować.

Dla wykiełkowania trawy i jej dobrego wzrostu konieczne jest systematyczne podlewanie, nawet kilka razy dziennie w okresach upalnych dni.

3.4.5. Kosmetyka.

Wszystkie obrzeża rabat na styku z trawnikiem lub żwirem projektowane są z niewielkim zagłębieniem (rowkiem) ok. 8 cm, wysypanym korą.

Poziom rabat w stosunku do poziomu trawnika powinien być niższy 1-2 cm.

Takie zagospodarowanie brzegu rabaty zapobiega przerastaniu trawy na rabatę i wypłukiwaniu kory z rabaty na trawnik podczas większych opadów, ułatwia także koszenie. Poziom rabaty powinien być 1 cm niżej od poziomu skoszonego trawnika.

Dla ograniczenia wyrastania chwastów zaleca się rozłożenie na rabaty na gruncie pod wyściółkę z kory i warstwy geowłókniny.

Geowłóknina w kolorze czarnym np. TYPAR SF 27 jest przepuszczalna dla wody i powietrza. Powinna być układana na zakład ok. 20 cm, na co przewiduje się dodatkowe 10 % materiału.

Geowłóknina powinna być przymocowana do podłoża za pomocą specjalnych szpil.

Na projektowany obszar rabat na gruncie potrzeba: ok. 170 m² geowłókniny.

Obszar pomiędzy roślinami należy wyścielić 5 cm warstwą kory drzew iglastych. Wyściółka ma na celu ograniczenie przerastania chwastów, dłuższe utrzymywanie wilgoci w glebie, zapewnienie estetycznego wyglądu.

Na rabaty (153 m²) razem potrzeba ± 7,7 m³ kory.

3.4.7. Zalecenia pielęgnacyjne powykonawcze:

Pielęgnacja powykonawcza dotyczy okresu umownego ustalonego z wykonawcą od czasu odbioru zieleni.

Zabiegi pielęgnacyjne dotyczące nowo posadzonych roślin obejmują:

- systematyczne podlewanie,
- zapobieganie zachwaszczeniu przez regularne usuwanie chwastów i uzupełnianie warstwy wyściółki,
- zwalczanie chorób i szkodników środkami chemicznymi natychmiast po zaobserwowaniu objawów,
- cięcie kształtujące pokrój w kierunku zagęszczenia roślin,
- przywiązywanie pędów pnączy w miarę wzrostu roślin,
- wymianę uschniętych i uszkodzonych roślin,
- pierwsze koszenie trawnika.

Dopuszcza się straty nasadzeń do 5% ilości wysadzonych roślin, bez określania przyczyny, pod warunkiem ich wymiany.

3.5. Zalecenia pielęgnacyjne w latach następnych:

3.5.1. Pielęgnacja roślin.

Pielęgnowanie krzewów, pnączy i bylin obejmuje wykonanie zabiegów agrotechnicznych polegających na:

- pielęgnowaniu gleby wokół roślin,
- ręcznym odchwaszczeniu,
- uzupełnieniu warstwy wyściółki.

Podlewanie:

Wskazane jest regularne podlewanie zwłaszcza w czasie długotrwałych suszy, tylko w porze wieczornej lub bardzo wcześnie rano, aby uniknąć silnie operującego słońca. Dużo korzystniejsze jest rzadsze, ale długotrwałe nawadnianie niż częste i krótkotrwałe, które tylko zwilża wierzchnią warstwę gleby.

Nawadnianie, które nawilża glebę płytko, do głębokości 1-2 cm jest nieskuteczne. Prowadzi do rozwoju korzeni tylko w tej strefie i do zamierania głębiej położonych, poza tym większość wody ulega wyparowaniu. Po optymalnym podlaniu ziemia powinna być wilgotna do głębokości 10 do 15 cm.

Nawożenie:

Nawożenie należy stosować, co roku po posadzeniu roślin.

Najwygodniejszym rozwiązaniem jest zastosowanie nawozów o przedłużonym działaniu, wolno uwalniających składniki, co zmniejsza ryzyko przenawożenia oraz wypłukiwania przez opady cennych soli mineralnych.

Dla drzew i roślin krzewiastych zalecany jest nawóz SCOTTS OSMOCOTE FLORA. Występuje on w wersjach o działaniu trzy-, sześć-, ośmiomiesięcznym. Proponowany jest nawóz o działaniu sześciomiesięcznym stosowany raz do roku na wiosnę (kwiecień – maj).

Dawki Osmocote pod pojedynczą roślinę uzależnione są od jej wielkości:

- dla małych krzewów 2,5 g,
- dla większych krzewów 6,0 g lub 9,0 g.
- dla drzew 12,0 g lub 18,0 g.

Wybierając nawozy o działaniu natychmiastowym zasilanie przeprowadza się przynajmniej trzy razy w sezonie: kwiecień, maj, czerwiec. Po ostatnim terminie nawożenie nie jest wskazane, rośliny mogą nie zdążyć przygotować się do zimy. Polecany jest nawóz FLOROVIT, do stosowania ściśle według dawek podanych na opakowaniu.

Cięcie:

Konieczne jest wykonanie cięcia sanitarnego krzewów i drzew, podczas którego wycina się wszystkie gałęzie suche i uszkodzone przez mróz. To cięcie należy wykonać wiosną, po rozpoczęciu wegetacji.

3.5.2. Pielęgnacja trawników.

Nawożenie trawnika:

Zasilanie trawnika, podobnie jak w przypadku pozostałych roślin, warto wykonać z zastosowaniem nawozów o spowolnionym działaniu.

Dla trawy polecany jest nawóz SCOTTS STANDARD stosowany dwukrotnie: na wiosnę (kwiecień) i do połowy lipca lub nawóz SCOTTS ALL ROUND do jednokrotnego stosowania w kwietniu/maju.

W przypadku wyboru nawozu o działaniu doraźnym proponuje się AZOFOSKĘ. Zasilanie wówczas trzeba przeprowadzić trzy razy w sezonie: na początku kwietnia, pod koniec maja i w połowie lipca. Nie wolno stosować nawożenia zbyt późno (koniec lipca – sierpień), gdyż osłabia to trawnik na okres zimy.

Nawożenie należy przeprowadzać ostrożnie, za duże dawki w jednym miejscu mogą doprowadzić do wypalenia trawy.

Nawożenie należy przeprowadzać co roku.

Koszenie trawnika:

Częstotliwość koszenia trawnika zależy od siły wzrostu trawy. Wiosną i wczesną jesienią trawnik wymaga częstszego koszenia (co 7-10 dni) a podczas bezdeszczowych i upalnych dni zabiegi wykonujemy rzadziej (co 2 tygodnie).

Wysokość koszenia nie powinna przekraczać połowy wysokości roślin. Zbyt niskie koszenie odłamać szyjkę korzenia, a tym samym naraża rośliny na uszkodzenia, może powodować zamieranie korzeni i zwiększać podatność na choroby. Optymalna wysokość trawnika w ogrodzie to 4-5 cm. Przez cały rok powinniśmy utrzymywać jednakową wysokość koszenia.

Nie powinno się kosić mokrego trawnika, a podczas upałów lepiej kosić rano lub wieczorem. Przerośnięty trawnik wymaga podniesienia wysokości koszenia. Ostatnie koszenie wykonuje się przed nadejściem mrozów na wysokości około 3 cm.

Trawnik dywanowy po skoszeniu nie wymaga zgrabienia ściętej trawy pod warunkiem systematycznego koszenia. Przy koszeniu rzadszym konieczne jest zgrabianie pokosu, aby nie przyczynił się do gnicia i żółknięcia trawy.

Nie mniej jednak ze względów estetycznych lepiej jest używać kosiarki z koszem zbierającym pokos.

Podlewanie:

Podlewanie jest szczególnie ważne w pierwszym okresie po założeniu.

Bezwarunkowo wymagane jest podlewanie 2 lub 3 razy dziennie do czasu pełnego ukończenia się darni. Następnie podlewanie przeprowadzamy 1 raz dziennie.

Dalsze ograniczenie możliwe jest tylko przy odpowiednich warunkach pogodowych (opady, temperatura do 16°C).

Po podlaniu ziemia powinna być wilgotna do głębokości 10 do 15 cm.

Odchwaszczanie:

W przypadku silnego zachwaszczenia należy wykonać oprysk herbicydami usuwającymi rośliny dwuliścienne (m.in. mniszka lekarskiego, babkę szerokolistną). Pierwsze odchwaszczanie można wykonać dopiero po rozkrzewieniu się traw.

Po 6 miesiącach od założenia trawnika z siewu można bezpiecznie zastosować herbicydy selektywne.

Chwasty najbardziej wrażliwe są na działanie herbicydów w okresie ich intensywnego wzrostu. Dlatego najlepiej na 3 - 5 dni przed planowanym zabiegiem nawieźć rośliny i podlać. Żeby wykorzystać jak największą powierzchnię liści chwastów, należy je opryskiwać 2 - 3 dni po koszeniu.

Po zabiegu nie powinno się kosić darni przez 3 - 5 dni, żeby umożliwić przemieszczanie środków chemicznych z liści w głąb rośliny.

Opryskiwanie darni należy przeprowadzić w czasie ciepłej pogody. Gleba powinna być wilgotna. Stosowanie herbicydów w czasie upałów i suszy może spowodować uszkodzenie trawnika.

Zabieg powinniśmy wykonywać w dni bezwietrzne. Jeżeli chcemy skutecznie wytępić wieloletnie zachwaszczenie, zabiegi należy powtórzyć 2 - 3 krotnie w odstępach 4 - 6 tygodniowych.

Do oprysku polecane są: STARANE 250 EC do stosowania od kwietnia do połowy września lub BOFIX 260 EC – do stosowania wiosną lub późną jesienią.

Regeneracja trawnika.

Na wieloletnich trawnikach może wystąpić tzw. "filcowanie się", spowodowane przez nadmierne nagromadzenie martwych resztek roślinnych. Utrudnia to pobieranie wody i składników pokarmowych przez korzenie traw, które nie wrastają w głąb gleby, a rozwijają się na powierzchni. W konsekwencji trawa jest bardzo wrażliwa na upały, deptanie i choroby. Wyczesywanie suchych resztek z trawy wraz z płytkim nacinaniem powierzchni darni (wertykulacja) jest bardzo wskazane. Zabiegi wertykulacji przeprowadza się wiosną po pierwszym koszeniu. Do tego celu można używać metalowych grabi o gęsto rozmieszczonych zębach. W sprzedaży są także, przypominające grabie, wertykulatory ręczne o zębach ze sprężystej blachy.

Z wiekiem trawnika następuje zbijanie podłoża. Woda trudno wsiąka, korzenie nie znajdują dostatecznej ilości powietrza, co w rezultacie powoduje trawę "wypadanie". Ratunkiem dla trawnika jest jego napowietrzenie (aeracja). Zabieg ten przeprowadza się wczesną wiosną, po obeschnięciu ziemi. Służy intensywniejszemu rozwojowi korzeni. Zwiększa elastyczność trawnika, pobudza trawy do wzrostu, sprzyja powstawaniu nowych rozłogów, poprawia wykorzystanie nawozów, co w efekcie prowadzi do otrzymania gęstego, wyrównanego i elastycznego trawnika.

Na dużych powierzchniach służą do tego celu specjalne maszyny - aeratory.

Na mniejszych można nakłuwać glebę widłami amerykańskimi na głębokości 10-15 cm lub używać specjalnych aeratorów w formie kolczastych nakładek na obuwie. Aerację powinno

się przeprowadzić raz na dwa - trzy lata, a w miejscach szczególnie narażonych na deptanie nawet, co roku.

Po wymienionych zabiegach warto przeprowadzić piaskowanie. Zabieg ten poprawia strukturę gruntu, co sprzyja lepszej przesiąkliwości i powoduje powstawanie nowych korzeni i rozłogów.

3.5.3. Zwalczanie chorób i szkodników.

Istnieje możliwość porażenia drzew i krzewów przez szkodniki i choroby pochodzenia wirusowego, bakteryjnego lub grzybowego.

Nie ma potrzeby stosowania środków o działaniu profilaktycznym w odniesieniu do możliwości wystąpienia chorób.

Konieczność ingerencji występuje natomiast w momencie pojawienia się choroby, co zazwyczaj jest łatwo zauważalne w związku ze zmianą w naturalnym wyglądzie roślin. Należy wówczas skonsultować się z ogrodnikiem, a następnie zastosować do zaleceń specjalisty.

4. Uwagi końcowe

- Niniejszy projekt jest integralną częścią pełnobraźowego projektu architektoniczno-budowlanego.
- Wszystkie wymiary podane zostały w systemie metrycznym.
- Specyfikacje i opisy uwzględniają standard minimalny dla materiałów niezbędny do właściwego funkcjonowania projektowanego terenu. Wykonawca może zaproponować alternatywne rozwiązania pod warunkiem zachowania minimalnego wymaganego standardu.
- Wszystkie proponowane przez wykonawcę rozwiązania będą przedłożone projektantowi i inwestorowi do ostatecznej akceptacji.
- Wszystkie elementy ujęte w opisie a nie ujęte na rysunkach lub ujęte na rysunkach a nie ujęte w specyfikacji (opisie) winne być traktowane tak jakby były ujęte w obu. W przypadku rozbieżności w jakimkolwiek z elementów dokumentacji, należy zgłosić je projektantowi, który zobowiązany będzie do pisemnego rozstrzygnięcia problemu.
- Wszystkie wykonywane prace oraz proponowane materiały winny odpowiadać polskim normom, posiadać niezbędne atesty i spełniać obowiązujące przepisy.
- Użyte w projekcie nazwy handlowe materiałów i produktów mają charakter poglądowy i służą jedynie do precyzyjnego określenia właściwości technicznych i fizycznych proponowanych rozwiązań, co nie pozostaje w sprzeczności z Ustawą o zamówieniach publicznych.